

Genesis 9:1-17

Leven na de zondvloed 1 beschermd 2 gespaard 3 gered

Gemeente,

Hoe verder? Met deze wereld. Waarin de mensheid zichzelf bedreigt. Door oorlogen, massa vernietigingswapens. Hoe verder met deze wereld, waarin de mensheid God tergt keer op keer. Gods goedheid en wijsheid veracht en aantast. Dat denken wij nu wel eens.

Dat kon voor Noach ook een vraag zijn. Hoe verder met deze wereld? Als de mensheid ook na de zondvloed nog steeds geldt: het gedichtsel van de mens is boos van zijn jeugd af aan. Zullen geweld en moord weer de aarde vervullen net als voor de zondvloed? Zal de mensheid weer God tergen tot het uiterste toe net als voor de zondvloed? En dan..... Hoe zal het leven na de zondvloed zijn?

1 Beschermd leven

Dan maakt de HEERE Noach duidelijk dat het leven na de zondvloed om te beginnen een beschermd leven zal zijn en blijven. Beschermd door God. Om te beginnen, vers 2, ten aanzien van de dierenwereld. Door de zondeval zijn de dieren niet meer allemaal vriendelijk voor de mens. Zijn er roofdieren. Maar zegt God, Ik geef de dieren een vrees en verschrikking, ontzag voor de mens. De dieren zullen een intuïtieve vrees hebben voor de mensen. Afstand bewaren. Al zijn en blijven er uitzonderingen: dieren kunnen een gevaar voor de mens worden. Met vreselijke gevolgen. Maar dan denk je temeer: als dat altijd zo was, dan had het leven op aarde geen moment rust. Als elke hond, elke stier, laat staan elk ander roofdier altijd erop uit was om mensen aan te vallen, dan kon je nergens meer met een veilig gevoel lopen. Maar God beschermt het leven. De mensheid hoeft niet constant beangst te zijn voor dieren.

Daarna geeft de HEERE Noach, de mens, de dieren in zijn macht om ze te gebruiken tot voedsel. Wat voor de zondeval, voor de zondvloed niet het geval was. Toen mocht de mens alleen het groene kruid eten. Na de zondvloed ook dieren. God zorgt voor het menselijk leven. God gunt ons het genot van heerlijk eten, ook van vlees. God gunt ons meer dan het minimum dat we nodig hebben om niet te sterven. God gunt ons genieten van het wat Hij aan voedsel geeft in de dierenwereld.

Daarbij wel twee kanttekeningen vanuit Genesis 9. Allereerst mag het vlees met zijn ziel het bloed, niet gegeten worden. Waarschijnlijk houdt dat in dat het vlees niet rauw gegeten mocht worden, met het bloed er nog helemaal in. Het vlees mag gegeten worden, maar dan als het bloed eruit gelopen is. Het leven eruit is. Gulzigheid en ongeduld veroordeelt de HEERE. Toen Israel de kwakkels in de woestijn kreeg en direct zijn tanden inzette kwam de plaag, de straf.

En ten tweede: God geeft het gedierte tot spijs, tot voedsel. Er staat niet dat God het gedierte geeft om te dressereren voor kunstjes in een circus, of om te gebruiken voor mooie make up. Ook het dierenleven is kostbaar. En mag

niet zomaar genomen worden door de mens voor allerlei doelen en luxe. Maar wel om te eten. Met mate en geduld.

God beschermt het leven na de zondvloed. Het leven is Hem kostbaar. Dat laat de HEERE ook blijken daarin dat wie des mensen bloed vergiet diens bloed zal vergoten worden, vers 6. God neemt het hoog op als iemand een mensenleven vermoord. Want de mens is gemaakt naar Gods beeld en gelijkenis. Nee, niet meer wat de invulling, de lading betreft. Vergelijk het even met een schip. Je hebt twee dingen: de lading en het schip. De lading is verdorven. Haatdragend, egoïstisch, hebzuchtig. Maar het schip is nog steeds een schip: naar Gods beeld en gelijkenis. Wij mensen kunnen plannen maken, analyses maken, denken en praten, relaties aangaan en communiceren. Wat dat betreft: beeld van God. Nog steeds. De mens, met zijn hersenen, zijn hele functioneren is een kunstwerk. Naar Gods beeld. Wie een mens aantast, tast God aan. Wie een mens beschadigt, lichamelijk, maar ook psychisch, die tast God aan. En dat geldt ieder mens. God beschermt het menselijk leven. En dat is teer: net een porseleinen vaas. Wee de mens die een mensenleven innerlijk in het gevoelsleven, kwetst, beschadigt. Door te schelden, door een etiket op te plakken, door af te wijzen. Vluchteling of niet, afwijkend van de groep of niet. Op schoolplein, werk of in de samenleving. Wee de mens die een mensenleven beschadigt. Ja zelfs doodt. Door abortus of anderszins. Dat neemt God zo hoog op dat wie doelbewust, met voorbedachten rade een mens doodt, zelf de doodstraf moet krijgen. Na zorgvuldige rechtsgang en vaststaand bewijs. Zo hoog staat het leven bij God genoteerd.

Deze bescherming van het leven staat ingeklemd tussen twee maal de opdracht om vruchtbaar te zijn, zich te vermenigvuldigen en de aarde te vervullen. Als God de baarmoeder niet toesluit is er de roeping, herhaalt vanuit het paradijs om de mensheid uit te breiden. Dat is een verantwoordelijkheid om met Godsvrucht en verstand mee om te gaan.

Duidelijk is: God wil het leven, het leven beschermen en laten leven. Waarom, met welk doel? Is het de bedoeling dat de mensheid leeft en geniet van het goede en blijft leven zonder meer? Zoals een meststier wordt gevoerd en gemest om hem rijp te maken voor de slacht? Is dat dan Gods bedoeling met mensen? Nee, het is Gods bedoeling dat Zijn belofte wordt vervuld. Genesis 3:15. Ik zal vijandschap zetten tussen u en deze vrouw, dit zal u de kop vermorzelen en gij zult het de hielen vermorzelen. Dat is Gods doel met de mensheid. Dat er Eén komen zal Die de duivel zal verslaan. Die een nieuwe hemel en nieuwe aarde zal doen aanbreken. Waar deze nieuwe aarde na de zondvloed een flauwe afglans van is. Dat is een nieuwe aarde waar alleen maar leven is. Waar de wolf en het lam samen verkeren, en een klein jongetje zal het kalf en de jonge leeuw weiden. De koe en de berin tesamen weiden, het zoogkind zal zich vermaken bij het hol van een adder, en een gespeend kind zal zijn hand uitsteken in de kuil van een basilisk. Daar zal leven zijn. Alleen maar leven. Van mens en dier. Zonder moord, aantasting en kwetsingen. Maar voluit leven. Eeuwig leven.

Die nieuwe hemel en nieuwe aarde komt. Daarheen is God op weg. Vanuit Genesis 3, vanuit Genesis 9. En stralen licht van die heerlijkheid schijnen door de wolken heen over deze aarde. Leven we daarheen? Zoekend de dingen

die boven en die voor ons zijn? Of leven we alleen dit leven, zo goed en beschermd mogelijk om van te genieten, alsof dit het één en het al is?

2 gespaard leven

Het leven wordt gespaard. Daarvoor richt de HEERE een verbond met Noach op. Dat wordt al genoemd in Genesis 6:18. Waar nog onduidelijk is wat de inhoud van dat verbond is. Het is al genoemd in hoofdstuk 8:21-22. Nu wordt het verder uitgewerkt en van een teken voorzien: de regenboog. Wat is dat voor een verbond. Even voor de duidelijkheid: het is een ander verbond dan het verbond met Abraham en zijn nageslacht, aan ons verzegeld in de heilige Doop.

Er is wel een overeenkomst: Het verbond is puur van God uit gekomen, Noach had er niet om gevraagd. God heeft het opgericht.

Maar er zijn ook verschillen: Het is een verbond met Noach en zijn nageslacht, dus ieder mens, en al wat leeft: alle dieren.

En God belooft hierin één ding: nooit, nooit meer zal heel de aarde door een watervloed worden overspoeld. Nooit, nooit meer zal God Zijn toorn laten komen om al wat leeft te verderven.

En dat zal vervuld worden ongeacht wat mensen ermee doen. Of mensen dit verbond verachten, bespotten, zich er niks van aantrekken, maakt niet uit: deze belofte blijft altijd van kracht en zal door God gestand gedaan worden. Deze aarde zal nooit meer door een watervloed worden schoongeveegd en verdorven.

Dit verbond heeft God dus ook met ons opgericht, met heel de mensheid die nu leeft, en met alle dieren. Daarom bestaat deze aarde nog steeds zoals ze bestaat. Want als God dit verbond nu eens niet had opgericht? Wat dan, wat denkt u? Wat denk je?

Globaal genomen is de zondvloed gekomen na 1700 jaren wereldgeschiedenis. Sindsdien zijn er al weer ruim twee maal 1700 jaar voorbijgegaan. Dus de tijd is al veel langer na de zondvloed dan voor de zondvloed. En normaal is het toch zo dat als je iemand voor het eerst straft dat je daarna minder geduld met hem hebt dan daarvoor. Als je iemand er de eerste keer uitstuurde na 5 keer waarschuwen, dan gaat hij er daarna na 2 of 3 keer waarschuwingen uit. Je geduld wordt korter. Voor de zondvloed leefden er, laten we zeggen, 1 miljoen mensen. Grove schatting. Nu inmiddels 7 miljard, dat is 7000 keer zoveel. Dus wat God wordt aangedaan is enorm veel meer dan toen. Wat God voor de zondvloed in 1 jaar werd aangedaan, wordt Hem nu in 1 ½ uur aangedaan. Wat God toen in 1700 jaar werd aangedaan, wordt Hem nu in 3 maanden aangedaan. Als God dezelfde maat had gehanteerd dan zouden er al 16000 zondvloeden zijn geweest sinds Genesis 9.

Maar ik stel Mijn verbond tussen Mij en u, Noach, en al wat leeft. Daarom is er leven op deze wereld mogelijk. Je kent die bekende rekensom nog wel: 7 miljard mensen die 365 dagen in een jaar 16 uur per dag wakker zijn en 10 keer per uur zondigen. Dat is zoveel biljoenen keren dat God in Zijn Aangezicht wordt geslagen. Wat zou jij doen, wat zou ik doen? Als dieren zo

vaak in mijn tuin me zouden aanvallen? Of vluchtelingen zovaak iet zouden vernielen? Eruit!

En dat al sinds Genesis 9, de zondvloed, 4000 jaar. Dat is Gods lankmoedigheid. Hij laat de wereld bestaan. Hij wordt gekrenkt, en Hij wordt vertoornd, maar Hij stelt Zijn toorn uit. Als een stuwmeer waar Zijn lankmoedigheid de dam van het verbond met Noach heeft aangelegd en daar blijft Zijn toorn achter. Zodat de aarde bestaat, zodat er leven is, zodat ik elke morgen wakker wordt, in een beschermd, gevoed leven. Gespaard.

Is elke dag dat de wereld bestaat een wonder voor ons? Is elke dag van ons leven, elke ochtend opstaan een wonder? God spaart ons leven. Doet niet met ons naar onze zonden. Zijn barmhartigheden zijn elke morgen nieuw. O wat is klakkeloosheid en vanzelfsprekendheid een groot kwaad. Waarin ik alles gewoon vind. Normaal. Alsof het normaal is dat de wereld bestaat, dat ik leven mag. Elke morgen een wonder.

God houdt Zijn toorn in. God straft niet. En weer vragen we: met welk doel? Hoe kan dat? Is Gods enige doel de wereld wat langer te laten bestaan en mensen wat levensplezier te geven en dan einde? Nee! Het is Gods doel dat Genesis 3:15 vervuld zal worden. Er een kruis op de wereld zal staan. En daar zal God Zijn toorn laten neerdalen. Heel dat stuwmeer leegkiepen, laten stromen, uitgieten op Zijn Zoon, de Heere Jezus. Opdat er een plaats zal zijn van behoud. En die plaats moet er komen sinds Genesis 6. En die plaats moet nog bereikbaar zijn, sinds Jezus stierf. God verbond met Noach predikt ons: God is gewillig om mensen te behouden. Daarom houdt Hij Zijn toorn in en op. Opdat er een kruis zou staan en dat kruis nog open staat voor de wereld.

En ook bij dit verbond geeft God een teken. De regenboog. De zevenkleurige boog in de wolken als het regent en de zon schijnt. Wanneer komt die in de lucht te staan? Ja, als het regent. Dus juist als Noach had kunnen denken: zie je wel, het begint weer. Zo'n schrik zit er wel in als je dat één keer hebt meegemaakt. Dan denk je al gauw: zal het weer beginnen en gebeuren? Hebben wij dat nooit? Als je ziet op wat God wordt aangedaan in de wereld? Als je ziet de plagen die over de wereld komen? Als je ziet wat je zelf allemaal misdoet en God krenkt? Kan God dit nog aanzien, mij nog dulden? Kan God nog wachten om de wereld weg te vagen en mij erbij?

De regenboog! God gedenkt Zijn verbond met Noach en mij en al wat leeft. God laat zien dat Hij eraan gedenkt, om mij te overtuigen: het is echt waar. God is lankmoedig. God geeft tijd, tijd om naar het kruis te gaan. Tijd om behouden te worden op Golgotha's heuvel. Wat een wonder dat die tijd er is. Dat die tijd gegeven is. aan de wereld, aan mij. De regenboog laat mij zien, God laat in de regenboog zien: Ik gedenk Mijn verbond met Noach en u en al wat leeft: Ik geef tijd. Tijd om te leven. Tijd om behouden te worden. Ik heb geen lust in uw dood maar in uw bekering. Weg met die gedachten dat het voor mij niet meer kan, dat er voor mij geen genade is, dat God alleen maar op mij toorn en alleen maar met mij af wil rekenen. De regenboog: ook over mij: God is genegen tot behoud.

3 gered leven

Dan zitten wij al in het derde punt van de preek. Leven gered. Want dit is ons duidelijk. Het verbond met Noach is de grond voor het verbond met Abraham. En is er om dat verbond mogelijk te maken. En de fundering van dat verbond op Golgotha. En de prediking vanuit dat verbond de eeuwen door. De bediening van het Woord en de sacramenten is er dankzij het verbond met Noach en al wat leeft. Dankzij dat verbond dat de toorn van God uitstelt.

Uitstelt, maar niet afstelt. Want in II Petrus 3 lezen we dat God vroeger de wereld die toen was met water heeft doen vergaan, maar de hemelen die nu zijn en de aarde zijn als een schat weggelegd en worden ten vure bewaard tegen de dag des oordeels. De dag die zal oordelen eens en voorgoed en zal verlossen voor eens en voorgoed. De dag waarachter de volstrekt nieuwe hemel en nieuwe aarde ligt. Daar is de zonde dan weg voor eeuwig, en alle verderfelijke en vergankelijkheid en alle geweld en versterking. Die dag komt. Dat God door vuur de wereld definitief oordelen zal.

Wij leven in de tijd tussen de zondvloed en de dag van het laatste oordeel. Dat betekent: we leven in genadetijd. Dat woord werd vroeger meer gebruikt dan nu lijkt me, maar het is wel heel wezenlijk. Genadetijd: we krijgen ons leven uit genade. Uit Gods lankmoedigheid. Gods verbond met Noach zorgt ervoor dat wij levend blijven. En: het is tijd om tot genade te komen. Om tot behoud te komen, tot redding van de toorn van God. Als straks dat stuwmeer openbreekt, de dam doorbreekt, Gods lankmoedigheid ten einde is, dan moet je wel genade gevonden hebben in Jezus Christus, bij het kruis.

Genadetijd, dat is de wereldgeschiedenis, dat is ons mensenleven. Tijd die we uit genade krijgen om tot genade te komen. Eer het voorbij is, te laat is. Voor heel de wereld, of voor je persoonlijk leven: sterven en daarna het oordeel. En in de tijd gaat de prediking uit. Wordt het genadeverbond bediend in Woord en Sacrament. Er is haast bij. Niet voor niets zingt Psalm 90: leer ons de tijd des levens kostbaar achten. Onze levendtijd, genadetijd kostbaar achten. Hoe gebruiken we die tijd? Vermorsen we de tijd, laten we de genadetijd door onze vingers heen glippen? Weer een dag niet bekeerd, weer een dag de Bijbel niet geacht, weer een dag niet aan mijn zaligheid gedacht en niet gezocht. Kostbare genadetijd verspeeld.

En hoe gebruiken we de tijd? Om anderen te bereiken met het Evangelie? Daarvoor geeft God het verbond met Noach. Om tijd te geven zodat mensen het Evangelie horen? Dat zondaren tot bekering komen? Wat deed u daar vandaag aan? In gebed, gave, inzet? Of ging er weer een dag voorbij, nutteloos, verspild. Gaat straks je hele leven voorbij zonder dat je je bekommerd hebt om de voortgang van het Evangelie? Zonder de genadetijd daarvoor gebruikt te hebben?

De regenboog is een teken: nog is er tijd. Omdat God Die uit genade geeft. Lankmoedig. Niet willende dat sommigen verloren gaan maar dat zij allen tot bekering komen. Weet u waar nooit een regenboog te zien zal zijn? In de hel. Nooit een regenboog. God stelt Zijn toorn niet meer uit, God geeft geen genadetijd meer. Die heb je genoeg gehad en die liet je voorbijgaan. Wat zou je

dan nog graag één keer de regenboog zien die aankondigt: God geeft nog tijd. Nooit meer.

Onder regenboog worden zondaren gered. Gered van de toorn van God. In de tijd die God uit genade geeft. En in die tijd worden zondaren tot Christus gebracht en met God verzoend en aangenomen tot Zijn kind. Als je dan terugziet dan beleef je wel heel diep. Dank voor uw genadetijd. Dat U mij genadetijd gaf en me niet wegnam voordat ik tot bekering kwam. Wonderlijk, U liet de wereld bestaan, U liet mijn leven voortduren, totdat ik tot U gebracht werd. Had U mij die genadetijd niet gegeven, niet zolang gegeven..... U hebt mij gekend en bemind. U hebt mij Uw Zoon gegeven en tot kind aangenomen.

En dan komt God terug op Zijn verbond met Noach. Jesaja 54 vers 9. Waar Hij zegt: dit zal Mij zijn als de wateren van Noach, toen Ik zwoer dat de wateren van Noach niet meer over de aarde zouden gaan. Dat heeft God beloofd, gezworen, met de regenboog bezegeld. Alzo heb Ik gezworen dat Ik niet meer op u toornen, noch schelden zal. Over Mijn kinderen zal Ik nooit meer toornen of schelden. Ook al maken ze veel mee, lijken ze verlaten en vergeten, worden ze gekastijd en meegenomen in de oordelen en rampen die de wereld treffen of vervolgd om Mijns Naams wil: zoals Ik zwoer dat de wateren nooit meer over de aarde zullen gaan zo zweer Ik dat Ik nooit meer op u toornen noch u schelden zal. Dat Ik Mijn kinderen nooit meer zal straffen en nooit meer zal verderven.

Voor heel de mensheid geldt: de regenboog zegt Ik zal niet meer Mijn toorn op aarde laten komen, niet meer totdat.....totdat het vuur van de laatste dag komt. Maar zolang is er tijd, is er genadetijd. Voor alle gelovigen geldt: de regenboog zegt: Ik zal nooit meer, nooit meer op u toornen, nooit meer straffen. Ik heb al gestraft, Ik heb al getoornd op Mijn Zoon. En daarom nooit meer op u. Zie de regenboog.

En weet u waar wel een regenboog is? in de hemel. Openbaringen 4 vers 3. Johannes ziet de troon van God en Hem Die daarop zit. En rondom de troon was een regenboog. Maar dan één met maar één kleur: groen, licht en helder groen. Teken van Gods trouw, van Gods goedheid. Niet meer, nooit meer zal dit leven worden opgeschrikt door water, door oordeel. Als je het van verwondering niet zou kunnen geloven: zie die regenboog rondom de troon: God is eeuwig trouw. Eeuwig zal het leven duren. Voluit leven, beschermd, gespaard en gered. Voor eeuwig. Wat zal het volk gelukkig zijn dat daar woont en die regenboog ziet.

Amen